Mizah

İcraat birbirini kovalıyor !
İSTİFA
ASAYİŞ
KARA BORSA
RAMİZ

ANLAYANA

Müzikli Trenler

Bizde değil, dünyanın uzak köşelerinde, tren düdüklerinin halkı rahatsız etmemesi için, düdük yerine müzik çalan âletler takılıyormuş. Bizde değil deyişime bakıp kimse gocunmasın. Bizde asıl olanın halkı rahatsız etmek olduğunu önceden kabul ettiğimiz için, o kulak tırmalıyan, yürek oynatan tren cırlamalarından (öz Türkçedir!) şikâyet etmeyiz. Hattâ, vapurlara hoparlör, radyo koydular diye kıyametleri bile koparırız.

Fakat hayal bu ya... Sivri akıllının biri çıksa, bizim trenlere de düdük yerine müzik koysa, manzara ne hal alır?

Şayet makinist nüktedan biriyse **«Adapazarı»**ndan kalkarken Necmi Rızanın:

Adalar sahilinde bekliyorum!

şarkısını çalar; **Erenköy**'ünde Mevlâne peşrevini dinleriz; **Haydarpaşa**'ya gelince emekli General Haydar'ın ruhunu şâdetmek için Ey gaziler'i duyarız. Hele Üsküdara tren işleseydi «Kâtibim» birebirdi.

Bu yakaya gelince; **Florya**'da lokomotif bülbül gibi öter, **Cinci Meydanı**'ndan geçerken şüphesiz cin çarpmışa döner ve ilâhiye başlardı. Lâkin **Ahırkapı**ya yaklaşınca kulaklarımızı tırmalıyacak olan musikiyi ne siz sorun, ne ben söyliyeyim!

Tarzanın Sesi

Bahis sesten, müzikten açıldı ya... Size bir havadis: Hani şu vahşi orman filmlerinin Âdem baba kılıklı, lâkin son moda saç tuvaletli yıldızı sayın Bay Tarzan var ya... Meğer onun sesi demode olmuş. Yâni eskimiş, bayatlamış, modası geçmiş...

Ayol, sesli film çıktı çıkalı muhterem Tarzan hep ayni ahenkle ulur. Halbuki şu son yirmi, yirmi beş sene zarfında ne sesler kısıldı, çatlak zurnaya döndü de, biz Tarzanı ayni iptidaî ve basit ahenkte dinlemiye hâlâ nasıl tahammül ederiz?

Elbette değiştirsinler. Daha **moderen**, daha sambalı - rumbalı - zımbalı bir ses bulsunlar elin garibine... Bu müddet zarfında koskoca nesiller değişiyor. Tarzanın sesi Borazanın sesine döndü.

Borazan Tevfik kendisine bir İngilizce hocası tutmuş. Her sefer bir altın verir, karşısında adamı mütemadiyen konuştururmuş. Bir ay sonra hesabı kesmiş.

Günün birinde sarayda bir İngilizce bilen lâzım olmuş. Borazan ortaya atılmış. Toplantıda kendisile yarım saat kadar görüşen İngiliz:

— Hayret! demiş, bu zatın sesi son derece ahenkli, gayet fasih söylüyor, lâkin nedense İngilizcesinden tek kelime anlıyamıyorum!

Bize de biraz mânası olan sesler lâzım!

— **SİVRİSİNEK** —

— Ben bunu beğendim!

— Affedersin karıcığım, hastayı biraz teselli ettim!

Minicik Hikâye

Misilleme

Sık sık nükseden seçim patırdılarından birindeydi. Meclisin en genç âzası Kasım Kufralı (namı diğer Kaasımülküfrevî) vazife icabı, kendi seçim bölgesile alâkası olmıyan ve yirmi yedi yıllık Cumhuriyet Hükûmeti devrinde ilk defa bir Milletvekili görecek olan meçhul, ücra ve âdeta unutulmuş bir kasabacıkta, bir propaganda nutku verecekti.

Üstü sazlarla örtülmüş, ahırdan bozma bir sundurma, nutuk çekmek için en münasip yer olarak kararlaştırılmış, kahveden getirtilen kırık bacaklı bir masa da kürsü vazifesi görmek üzere bir kenara yerleştirilmişti.

Tamamen Avrupaî terbiye görmüş olan genç ve ateşli mebusumuz kendisine mihmandarlık eden ve dili az çok dönen bir yerli ile oraya geldi. Altın saatini masa üstüne koydu. Dinliyenleri fazla sıkmamak için yirmi dakika kadar konuştu. Soruları cevaplandırmak için biraz ilerledikten sonra saatini almak için geri dönünce onun yerinde yeller estiğini esefle gördü.

Lâkin kimi itham edebilirdi? Bereket, mihmandarı hâdiseyi öğrenir öğrenmez:

— Hüsmen dayı almıştır. Buraya her gelenden muhakkak bir hâtıra edinir! Biz şimdi onu bulur, söyletiriz! dedi.

Kasım, bunu kabul edemezdi:

— Aman, dedi, rica ederim, kimse, o zat daha kıymetli bir hediye vereyim, fakat bu saat baba yadigârıdır, iade etsin. Zorla değil, kandırın, gönül rızasile..

Yarım saat sonra, mihmandar, elinde saatle geldi. Kasım hayretle:

— Bravo! dedi, nasıl ve ne mukabilinde kandırıp da elde edebildiniz?

Mihmandar yavaşça onun kulağına eğildi:

— Püüüh! dedi, ruhu bile duymadı beyim!

— Evet anne, nihayet mühim bir iş buldum!

— Ne güzel hatları var değil mi? Hele arkası!

Cilt 9, Sayı: 223 FİYATI 25 KURUŞ 18 Ekim 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi
Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Zeytin devri

MİLLET hâlâ Halk Partisinin göbeğini şişiren hesapları temizliyemiyor. Bir zamanlar halkla beraber zeytin ekmek yiyerek perhiz hayatı geçiren bu baylar, sonradan ziyafet sofrasına öyle bir üşüştülerdi ki, Kayseri metropolidinin dahi bu hale ağzı açık kalırdı.

Vaktiyle Kayseride bir metropolit varmış. Gayet münzevi ve feragatli bir ömür sürermiş. Bütün gıdası günde yedi tane küflü zeytinden ibaretmiş. Yine de şükrettiğini görenler metropolidin aziz olduğuna tam bir kanaat getirmişler.

Bir gün İstanbuldaki patrik ölmüş. Yerine Kayseri metrepolidinden daha münasibini nereden bulacaklar? Derhal o seçilmiş. Metrepolit, çömezile beraber İstanbula gelmiş, patrikhaneye merasimle dahil olmuş.

Akşam üzeri, yemek saatinde çömez bermutad yedi küflü zeytin bulup, buluşturup gümüş tepsi içinde efendisine sunmuş. Yeni patrik, birdenbire gürlemiş:

— Tez, defet bunları! Ben bunca senedir küflü zeytinle, kuru ekmekle karın doyurdum. Bunu neden yaptım sanıyorsun?

— Cenabı Hakkın inayetine kavuşmak için!

— Sen haltetmişsin çömez! Ben o zeytinleri patrikliğe kavuşmak için yerdim. Getir şimdi kuzu dolmalarını, börekleri, baklavaları, şarapları... Yedi sene Allaha şükrettik, biraz da halimize şükredelim!

Halk Partisi iktidarı kaybedince zeytin devrine avdet etti amma, haline şükretmeyi bir türlü öğrenemediği için galiba küflü zeytinlere de hasret kalacak!

— MİZAHÇI —

Dünya tersine döndü:

Çingene meselesi!

Cilt 9, Sayı: 223 FİYATI 25 KURUŞ 13 Ekim 1950

Mizah

SAHİBİ: RAMİZ GÖKÇE
ABONE:
Seneliği 1250 kuruş, altı aylığı yoktur.
Posta kutusu: 255
İdarehanessi: İstanbul, Babıâli Caddesi Vilâyet Hanı. No. 10
Telefon: 20715

★ CUMA GÜNLERİ ÇIKAR HAFTALIK TARAFSIZ MEMLEKET MECMUASI ★

Zeytin devri

MİLLET hâlâ Halk Partisinin göbeğini şişiren hesapları temizliyemiyor. Bir zamanlar halkla beraber zeytin ekmek yiyerek perhiz hayatı geçiren bu baylar, sonradan ziyafet sofrasına öyle bir üşüştülerdi ki, Kayseri metropolidinin dahi bu hale ağzı açık kalırdı.

Vaktiyle Kayseride bir metropolit varmış. Gayet münzevi ve feragatli bir ömür sürermiş. Bütün gıdası günde yedi tane küflü zeytinden ibaretmiş. Yine de şükrettiğini görenler metropolidin aziz olduğuna tam bir kanaat getirmişler.

Bir gün İstanbuldaki patrik ölmüş. Yerine Kayseri metrepolidinden daha münasibini nereden bulacaklar? Derhal o seçilmiş. Metrepolit, çömezile beraber İstanbula gelmiş, patrikhaneye merasimle dahil olmuş.

Akşam üzeri, yemek saatinde çömez bermutad yedi küflü zeytin bulup, buluşturup gümüş tepsi içinde efendisine sunmuş. Yeni patrik, birdenbire gürlemiş:

— Tez, defet bunları! Ben bunca senedir küflü zeytinle, kuru ekmekle karın doyurdum. Bunu neden yaptım sanıyorsun?

— Cenabı Hakkın inayetine kavuşmak için!

— Sen haltetmişsin çömez! Ben o zeytinleri patrikliğe kavuşmak için yerdim. Getir şimdi kuzu dolmalarını, börekleri, baklavaları, şarapları... Yedi sene Allaha şükrettik, biraz da halimize şükredelim!

Halk Partisi iktidarı kaybedince zeytin devrine avdet etti amma, haline şükretmeyi bir türlü öğrenemediği için galiba küflü zeytinlere de hasret kalacak!

— MİZAHÇI —

Dünya tersine döndü:

Çingene meselesi!

Bir Göçmenin derdi

Girdiğim camii evvelâ Nasrettin Hocanın türbesi zannettimse de, Akşehirde olmayıp İstanbulda olduğumu anlayınca aklım başıma geldi.

Bu yıkık, harap binanın zemini insanla döşeli idi. İçlerinden birine yaklaştım. Genç bir adamdı.

— Adın ne hemşeri? dedim.

— Razgadlı Hüsmen, şükür Allaha...

— Geleli ne kadar oldu?

— Bilmem ki şükür Allaha... Te bir buçuk aydanberi yollardayız...

— Sizi arayıp soran var mı?

— Yok çok şükür amma, millet bizi düşünür şükür Allaha...

— Akrabanız filân var mı burada?

— Te bütün millet kan kardeşimiz şükür Allaha...

— Ne yiyip içiyorsunuz?

— Bulursak zeytin, ekmek şükür Allaha...

— Sıhhatiniz iyi mi?

— Hastayız çok şükür, şükür Allaha...

— Yahu, insan hasta olduğu için şükreder mi?

— Eder şükür Allaha...

— Amma ölürsünüz...

— Ölürüz şükür Allaha, inşallah, çok şükür Yarabbi!

— Allah Allah...

— Üvle işte emşerim...

— Daha ne kadar buradasınız?

— Unu Allah bilir işte çok şükür...

— Nereye gideceksiniz?

— Allah bilir, çok şükür...

— Bana bak ahbap... Sen yan gelmişsin sade şükrediyorsun. Biraz canlan bakalım. Nedir bu yahu... Şükür Allaha, şükür Allaha... Başka lâf yok. İnsan şu senin durumundan beter hale düşer mi ki hâlâ memnunsun?

— Memnunuz çok şükür. Düşer elbet...

— Nasıl düşer... Daha beteri ne olur?

— Bulgaristanda kalırdık Allah göstermesin!

— !?..

— Burada bizi unuttu'ar bir köşede çok şükür. Ya mâmırlar (memurlar) te ilgilenirlerse bizimle, halimiz nice olur?

— Neden?

— Bizi kedi enciği gibi sürüm sürüm süründürürler Allah etmesin... Hekim, hoca gelip ilâç yazarsa nasıl buluruz ilâç'arı? Ölürsek, eh, Allah yazdı der gideriz. Amma doktor reçete yazarsa bizi ölüden beter eder Allah göstermesin..

— Susuzlukla başımız nasıl?

— Te alıştık biz suya gidip susuz gelmiye, yoktur şikâyetimiz...

Baktım ki ideal vatandaş. Ayrılırken C.H.P. nin talihsizliğine acıdım: Tam onların zamanı saltanatlarında memlekete göç edecek insanlar!

— MUHABİR —

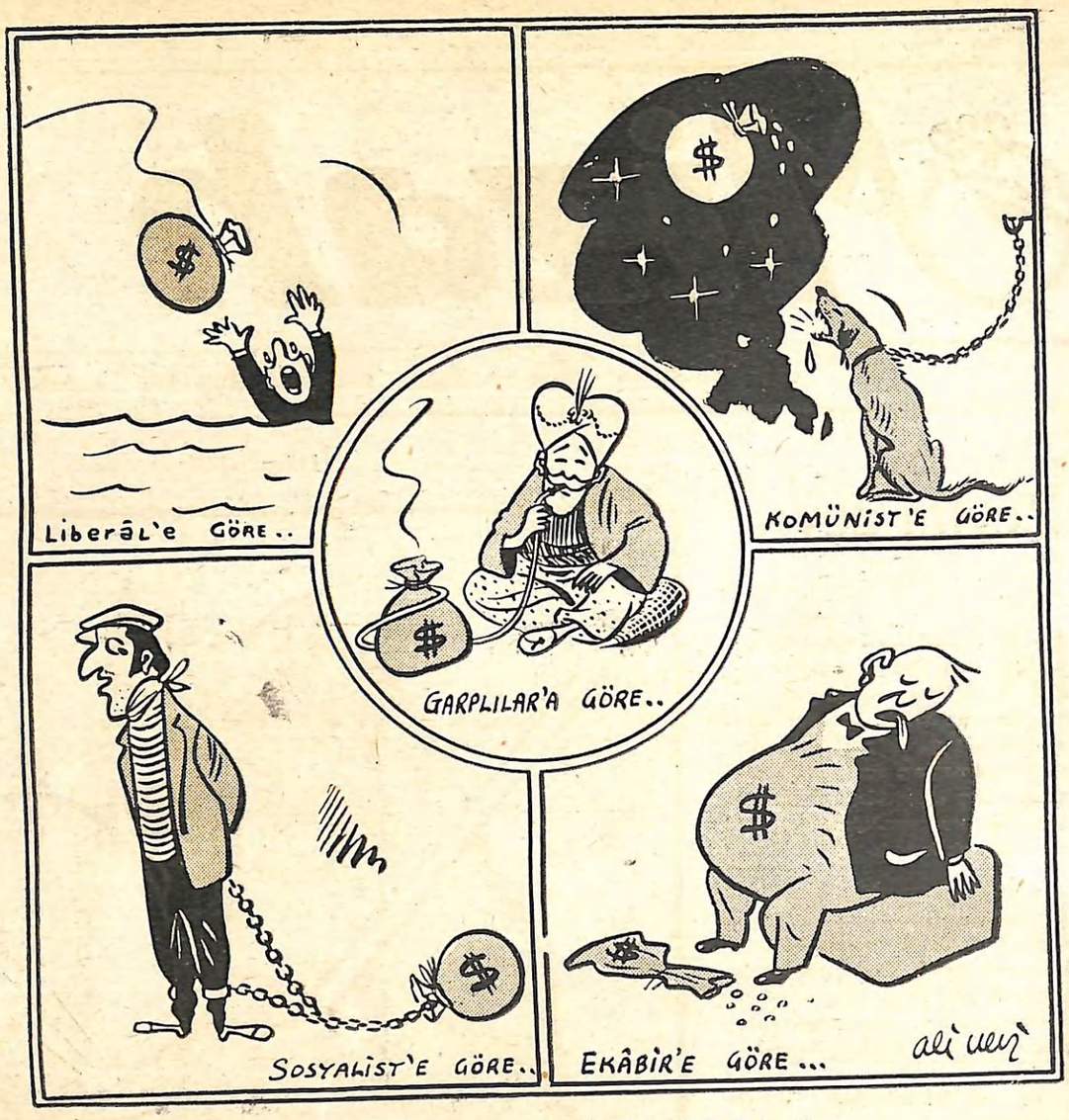

Amerikan yardımının muhtelif görünüşleri!

Rusça Krokodil mecmuasına cevap:

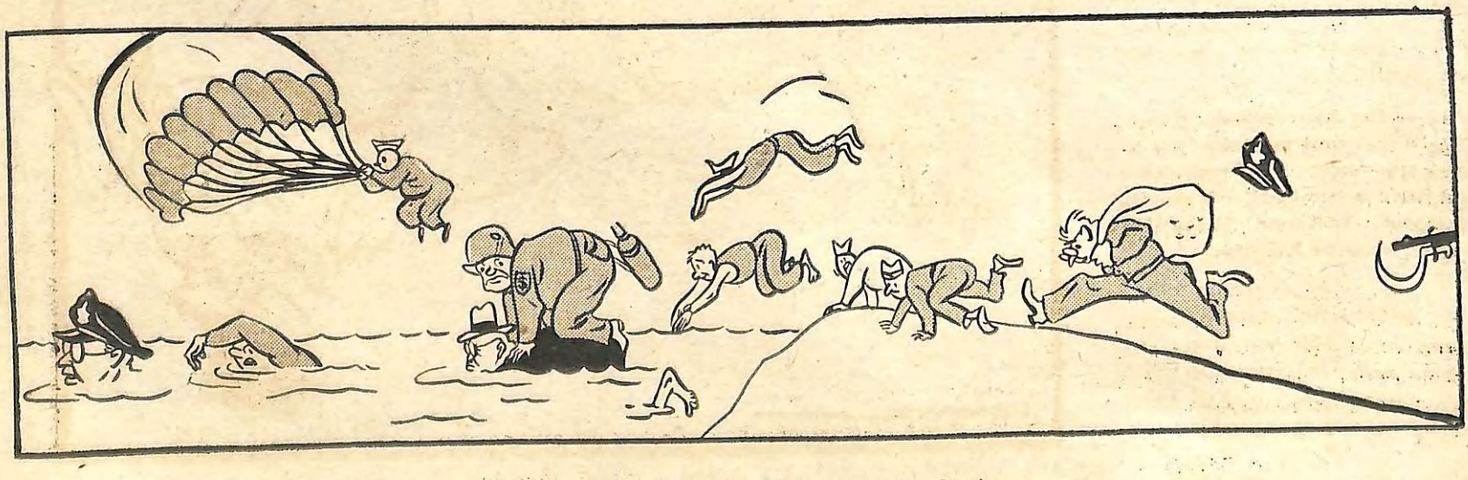

Birinci perde... (Krokodil mecmuasından)

Millî güreş takımımızın son çehreleri:

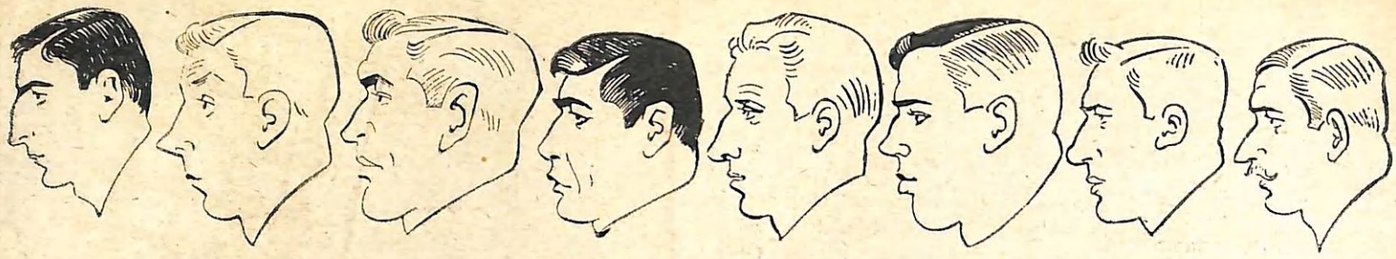

Ali Bilek (52), Melih Eren (57), Tevfik Yüce (67), Ali Özdemir (78), Mehmet Oktav (73), Bektaş Can (87), Orhan Çakar (ağır), İrfan Atan (ağır)

Tek Keramet

Cemâl ve Kemâl vasfında

Gördüm rakîbi dün gece sayyâd-ı cân ile
Sandım buluştu Bastıbacak Düztabân ile

Ba'zan hünerverân ile eyyâmımız geçer
Ba'zan da dilberân-ı perî - peykerân ile

Lâkin cemâl sâhibi olmazsa bâ kemâl
Sohbette hem - zebân olamaz nüktedân ile

Tercîh eder cemale eze'den kemali dil
İrfan yolunda eğlenemez hüsn ü ân ile

Dâhî güzel nümûnesidir Mustafâ Kemâl
Dilber mi var boy ölçe bizim kahramân ile

Her nerde her kiminle mülâkata başlasak
Yahyâ Kemâli yâdederiz bay bayân ile

İbn - ül - Emin Kemâl ki bir pîr-i tâzedir
Bir böyle ihtiyârı değişmem civân ile

Revnak bulur cihanda kemâl ehli dem - bedem
Lâkin söner cemâl mürûr-i zamân ile

Bir böyle yahşi hüsne Ozan rastgelmese
Başlar kelâma partide Hüsnî Yamân ile

AKILLI OZAN

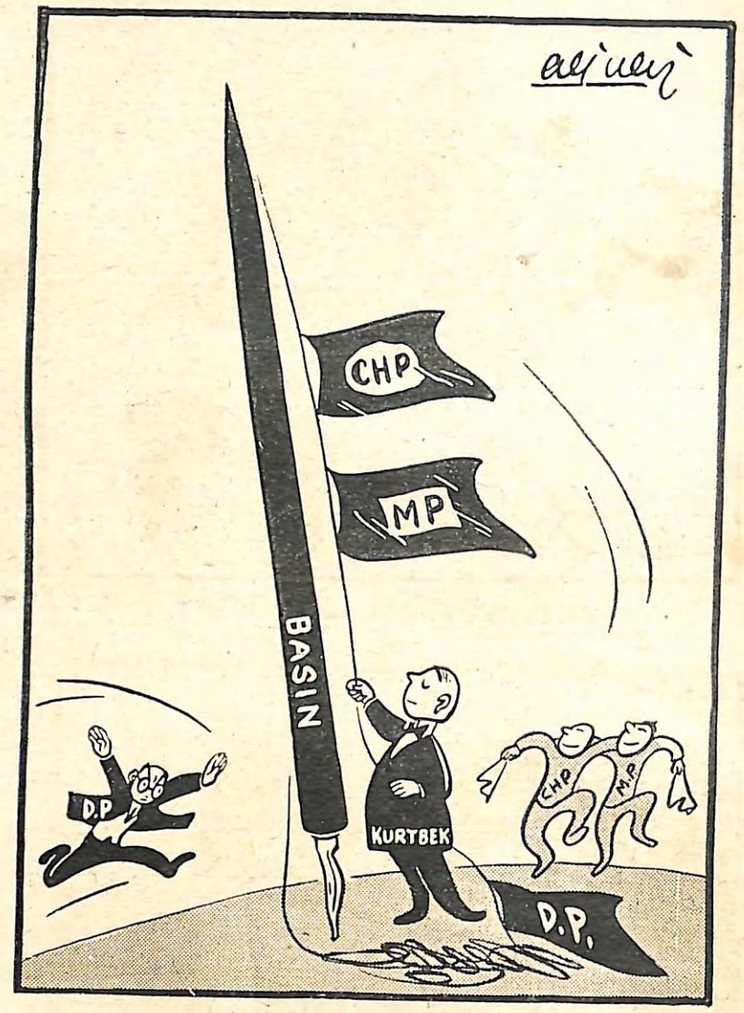

Gazetecilere verdiği demeçten sonra:
Ulaştırma Bakanı faaliyette!

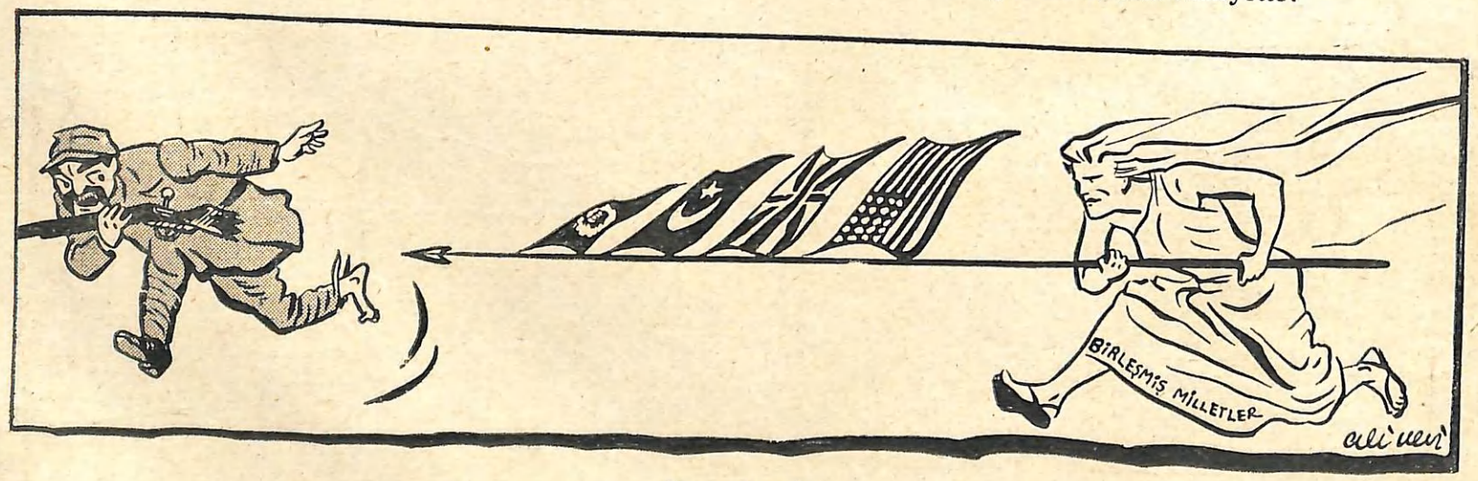

Ve mabaadi!

HER HAFTA BİR TANESİ:

YANİ SAATİ

Saatler birer saat geri alınalı bir hafta geçti, hâlâ alışamadık. Kime saat kaç? diye sorsanız söyle cevap veriyor. On, yâni on bir. Beş yâni altı!

Tam alışmıya başladığımız zaman saatler birer saat ileri alınacak.

Senede iki defa bu eza ve cefayı niçin çekiyoruz? Maksadımız kendimizi daha medeni, ve daha Avrupaî göstermek hevesi ise boşuna zahmet. Hayatımızı yabancıların başka meziyetlerine ayar edelim belki daha çok işimize yarar!

Son eserleri:

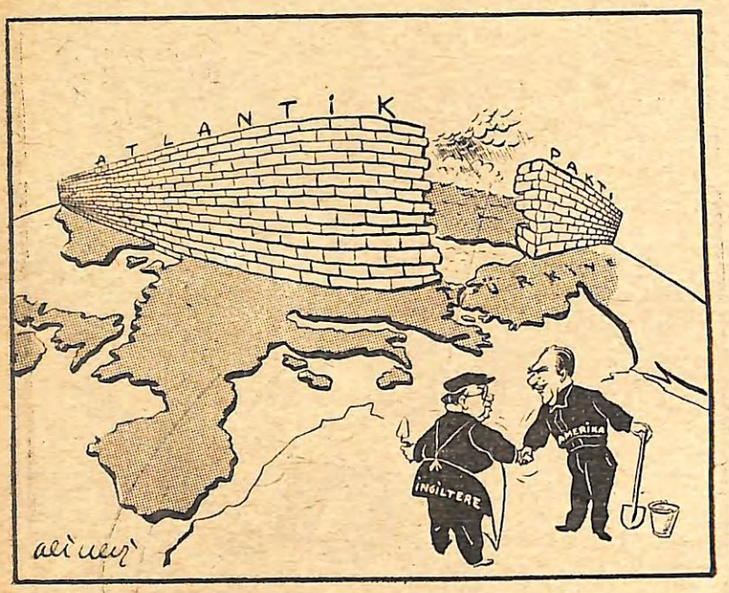

— Eh... Gediksiz bir duvar ördük!

— Yazık, macera filmi değilmiş!

— Sonuna kadar bekle, belki yanımızdaki koltuğa yakışıklı biri oturur!

— Sizi bir yerden gözüm ısırıyor: C.H.P. de mi, D.P. de mi, yoksa M.P. de mi beraber çalışmıştık?

KENDİNİ BİL!

Son zamanlarda çok rağbet gören ruh tahlilleri metodlarını biz de okuyucularımız üzerinde tatbika karar verdik. Siz kimsiniz? Bunu size öğreteceğiz. Amma, siz şimdi kızıp «Efendi, ben kendimi bilirim!» diyeceksiniz. Haksızsınız, kimse kendini bilmez. Ancak başkaları söyleyince kendinin ne mal olduğunu anlar. Bizim yapacağımız iyilik kendi kendinizi size keşfettirmektir.

Mesele gayet basit.. Size bir takım anahtarlar, ipuçları vereceğiz. Bunlara göre ne biçim bir insan olduğunuz meydana çıkacak:

Birisi size «süpürge» der demez «sokak» aklınıza geliyorsa siz belediyecisiniz veya belediyede vazifeniz var veya belediye meclisine girmiye lâyık bir insansınız!

Birisi size «sokak» der demez «süpürge» aklınıza geliyorsa karınız ya sokak süpürgesidir, yahut aranız açıktır.

«Deniz» deyince «seyahat» aklınıza geliyorsa lükse düşkünsünüz. Dışarıdan kürk getirtmek dâvasındasınız demektir.

«Mizah» deyince «haltetmiş» diyorsanız siz kaşarlanmış bir C.H.P. mensubusunuz.

«Şap» deyince «şeker» aklınıza geliyorsa ya bakkalsınız ya para baabsı olacaksınız.

«Güzel» deyince «kadın» aklınıza geliyorsa çapkının birisiniz.

«Sinema» deyince «öpüşme» aklınıza geliyorsa kılıbık ruhlusunuz.

«Para» deyince «içki» aklınıza geliyorsa bekârsınız, yahut hacıağasınız.

«Ev» deyince «bahçe» aklınıza geliyorsa siz bahçe mimarı Mevlût Baysalsınız.

«Çiçek» deyince «gül» aklınıza geliyorsa karınız veya sevgiliniz sizi fena halde aldatmış.

«Otomobil» deyince «gürültü» aklınıza geliyorsa siz muharrirsiniz.

«Otomobil» deyince «ah» diyorsanız kocası az kazançlı bir kadınsınız.

«Su» deyince «Suadiye» aklınıza geliyorsa siz Elmalı bendlerinden su bekliyen bir bedbahtsınız.

«Ada» deyince «Moda» aklınıza geliyorsa dört başı mamur, rahatı yerinde bir insansınız.

Hikâye

...NE ÇİÇEKTİR...

Yazan: VİR GÜL

On yedi, on sekiz yaşında var, yoktum. Herkes o yaşta Üniversiteye başlar, ben çapkınlığa başladım. Ne derler: Hayat da bir mekteptir, derler, değil mi? Çapkınlık hayatı da öyle. Kadından daha iyi hoca mı olur! Dayağı bile mektepten kaldırdılar da kadının elinden süpürge sopasını alamadılar.

Uzatmıyayım, mektebe başlıyana yol, iz gösteren olur amma, benim atıldığım hayatta bana öğüt veren olmadı. Kargadan kılavuzlara da pek rağbet etmedim. Kendi göbeğimi kendim kesmek niyetindeydim.

Bir akşam evvelâ Şamarlıyan'da kafayı çektim, sonra Pes operetine gittim. Ne oynuyordu. Bunu ne şimdi hatırlıyabilirim, ne o zaman farkettim. Yalnız «baldır - kaldır» nev'inden bir operet.

Hele biri vardı ki gözüm dönüp dönüp onun üstünde duruyordu. Nasıl tarif edeyim sana, birader! Vücut dökme, gözler çekme, saçlar sırma, ağız hokka dersem anlar mısın? Yoksa pembe yüzlü, mavi gözlü, ince belli, narin elli mi desem? Belki de bir yudum su, süt kuzusu diye mi tarif etsem?

Oyun esnasında gözüm ondan ayrılmadı. Sahnede her çıkışında ben de kendimden geçiyor, rüya görür gibi oluyordum. Kalbden kalbe yol vardır, derler. Öyle olacak ki bir zaman geldi, kız da gözünü benden ayırmaz oldu.

Perde arasında sahne arkasına koştum, kızı buldum. Fakat konuşmak mümkün olmadı. Zaten konuşup da ne diyecektim? Öyle yerde ilânı aşk edilmez ya.

Oyunun sonunu bekledim. Herkesten evvel dışarı fırlayıp kapıda soluğu aldım ve artistler çıkarken benimkinin peşine takıldım. Ya hakikaten dostu postu yoktu, yahut da yenisini elde edebilmek için eskileri ekmişti: Tek başına gidiyordu.

Lâf attım, göz attı. Yanına yaklaştım, burnuma sokuldu. Hasılı, anlaştık.

Evine kadar götürdüm. Ayrılırken randevu istedim.

— «Cuma günü yaş günüm» dedi. «O gün öğleden sonra gelebilirsiniz.»

— «Ya? Kaça basıyorsunuz?» diye sordum.

Kıvrak bir kahkaha attı:

— «Orasını siz tahmin edin! Hadi Allahaısmarladık!»

Yaş bahsi kadın için mühimdir, onu biliyordum ve aklımda bir plân tasarladım. Onu, tahmininden küçük bulduğumu bildirecek ve bu suretle kalbini fethedecektim.

***

Güzel değil mi? Plân güzel. Fakat gel gör ki kadının bir fendi yüzünden bu cânım plân berbat oldu.

Filizden (yâni benim operet yıldızından) ayrıldıktan sonra cumayı iple çekmiye başladım. Aradaki üç gün içinde her gece tiyatroya taşındım. Fakat sadece uzaktan bakmakla kaldım, çünkü o geceler tiyatrodan evine başka başka kavalyelerle gitti.

Neyse, bin naz ve niyazla cuma nihayet geldi. Sabah oldu. Fakat bir türlü öğle olmaz. Nihayet öğleyi de ettim ve yemekten sonra üstüme, başıma bir çeki-düzen verdim, bir dirhem - iki çekirdek oldum ve ağır - aksak, fıstıkî makam yola koyuldum.

Filiz Sıraselvilerde oturuyordu. O civarda bir çiçekçi olduğunu biliyordum. Giderken oraya uğradım. Baktım bir kız. Hem de güzel bir kız. Fakat benim gözüm Filizden başkasını görmüyordu ki alâkadar olayım.

— «Buyrun» diye ve gülümsiyerek karşıladı.

— «Gül istiyorum» dedim. «En güzellerinden... Meselâ şu kırmızı güllerden...»

Çiçekten daha çiçek olan çiçekçi kız: «Kaç tane olsun?» diye sordu.

— «On altı tane» dedim. «Götüreceğim kızın yaşı kadar.»

Gençlik bu: Övünmekten pek hoşlanır. Bu sözüm üzerine çiçekçi kızın gözlerinde tuhaf bir mâna belirdi. Sanki beni ve sevgilimi tanıyordu da kıskanmıya başlamıştı. Sonra, kendisine hâkim olarak: «Peki, efendim» dedi. «Buyrun oturun.»

Gösterdiği iskemleye oturdum. O da tezgâhın arkasına geçti, kan kırmızı, ateş kızılı güllerin en güzellerini seçerek demet yapmıya başladı. Ben de cüzdanımı açtım, para çıkardım.

— «Ne etti?»

— «Birer liradan on altı tane on altı lira. Size on beşe olur.»

On beş papeli toka ettim, gülleri aldım:

— «Allahaısmarladık.»

— «Yine buyrun...»

Ver elini Sıraselviler... Tırman karanlık apartımanın dar merdivenini... Çal kapıyı...

— «O! Buyrun! Hoş geldiniz.»

— «Hoş bulduk...»

— «Şöyle buyrun...»

— «Rahatsız etmedim ya?...»

— «Hayır, ne münasebet! İlk olarak siz geldiniz. Öteki misafirlerim de şimdi neredeyse gelirler... Malûm ya, bugün benim yaş günüm...»

Bunu fırsat bilerek hem elimdeki gülleri, en tatlı bir tebessümle beraber takdim ettim.

— «Biliyorum» dedim. «Unuttum mu sandınız yoksa? Unutur muyum hiç! Lûtfen şunları kabul buyurun... Sizin yaşınız kadar!»

Plânımı tamamile tatbik etmiştim: Şimdi gülleri sayacak ve benim kendisini on altı yaşında tahmin ettiğimi görünce sevincinden bayılıp boynuma sarılacaktı!

Heyecanla bekliyordum. Filiz, filizden daha narin parmaklarile gülleri birer birer saymıya başladı. Bu sayım işini evvelâ zevkle, hazla, sevinçle seyrettim. Fakat sonra...

Sayıyor, sayıyor, bitmiyordu.

Sonra, saydıkça yüzünün şekli değişiyor, rengi atıyordu. Evvelâ yavaş yavaş kımıldıyan dudakları, üzerlerindeki tebessümü atıp, açıktan açığa saymıya başladı:

— «... Yirmi bir, yirmi iki, yirmi üç...»

Durmuyor, gidiyordu:

— «Yirmi altı, yirmi yedi, yirmi sekiz...»

Aman Yarabbim! Ne oluyordu! Sayılar zembereği bozulmuş saat gibi, boşanmıştı:

— «... Otuz bir, otuz iki, otuz üç...»

Dayanamadı. Benim de dayanacak halim kalmamıştı. Onun çiçekleri fırlatıp suratıma atmasile benim de oracığa yığılmam bir oldu.

— «Utanmıyor musun alçak! Seni küstah seni! Alay ha! Ben sana gösteririm! Defol oradan!»

Bir lâhza sonra kendimi apartımanın dış kapısında buldum. Olup bitenin ancak o zaman farkına vardım. Çiçekçi kız güzel bir oyun oynamıştı doğrusu!

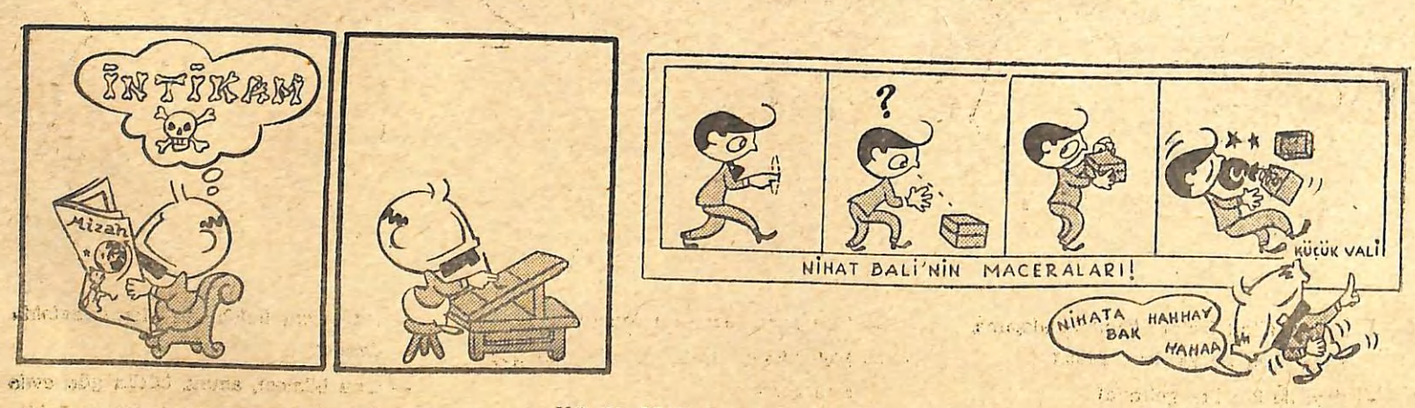

Küçük Valinin maceraları!

Çömezin Röportajları: 223

Sayım günü Notları

Çizen: Ramiz

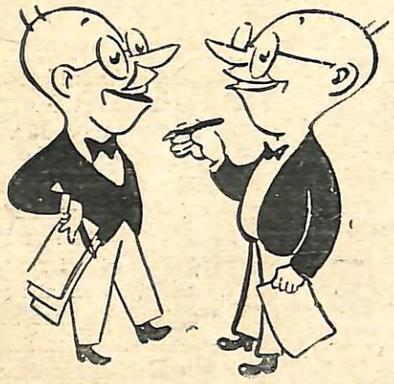

— Sayılmaktan memnun musun?
— Evet, beş senede bir bile olsa...

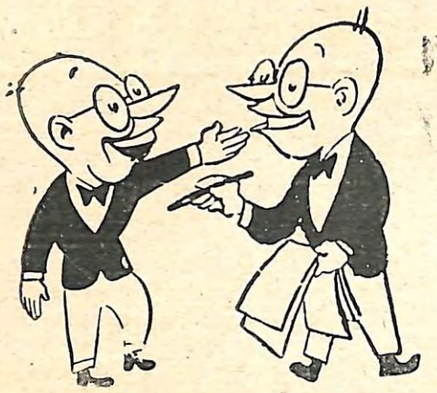

— Acaba kalabalıklaştık mı?
— Evet amma, kuru kalabalık olmasından korkarım!

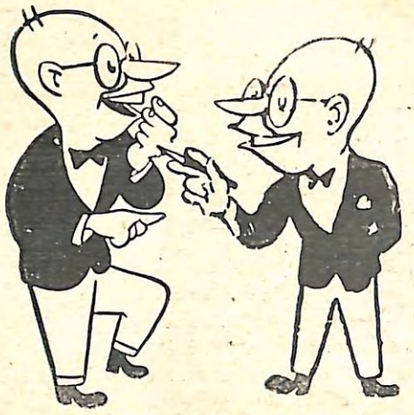

— Sayım memurları pek nazik olmalı değil mi?
— Tabii, lâkin kadınların yaşını sormıyacak kadar değil!

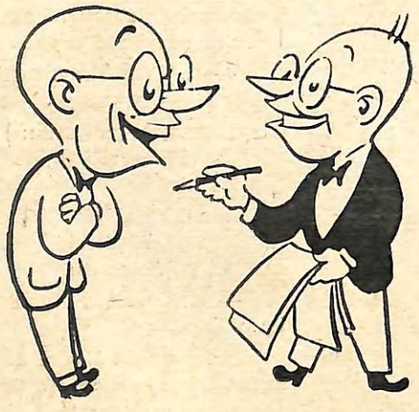

— Sayım günü kimleri sayacaksın?
— Bizi sayanları!

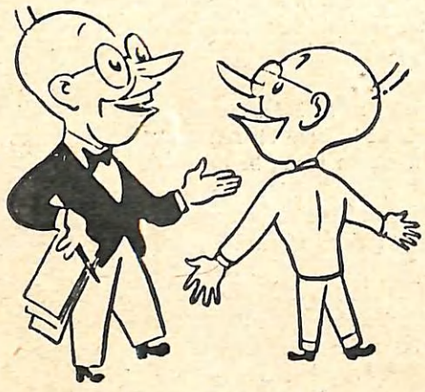

— İkide birde koyun gibi sayılmıya kızmıyor musun?
— Yoo... Koyun değilim ki!

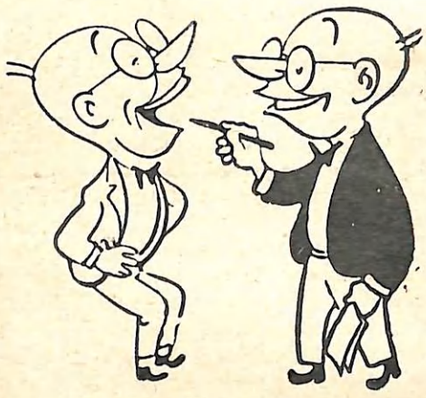

— Sayım günü bir yere çıkmamak yasağı seni sıkmaz mı?
— Hayır, yasaktan sonrası sıkar!

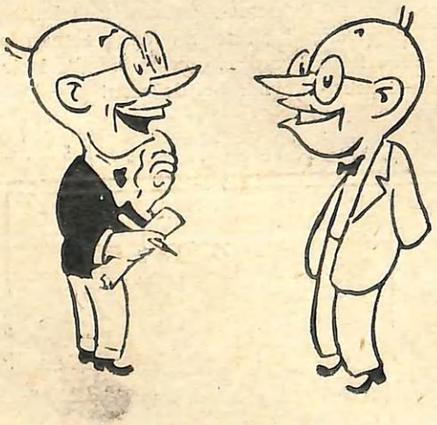

— Sayım günü bizim hanımla akşama kadar ben ne yaparım yahu?
— Sayı ile kendine gelirsin!

— Nüfusumuz arttı mı dersin?
— Muhakkak... Baksana hergün göçmen geliyor.

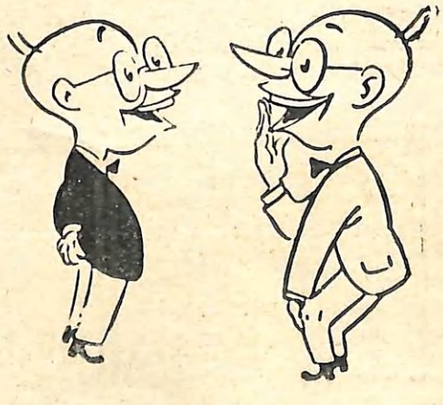

— Bu sayım hükûmete kaça maloldu dersin?
— Onu bilmem, amma bütün gün evde kalmak bana epey pahalıya maloldu!

Tanıdıklar Ansiklopedisi

Yavuz Abadan

ABADAN, Yavuz — (Profesör, doktor, hukukçu, sabık milletvekili, esbak Halk Partisi divan üyesi). 28000 ton sıklet'ndedir. Yüz kadem boyu, yirmi kadem eni ve otuz yedi kadem derinliği olup gayet mukavimdir. Her türlü taarruza muvaffakiyet'e karşı koyar ve hiçbir endahtten müteessir olmaz. Sür'ati saatte on sekiz mildir. Eskiden biraz fazla ileri giderdi. Lâkin şimdi geri kalmıştır. Yakın bir mazide esaslı tadilâta uğramıştır. Daha modern teçhizatla donatılmıştır. En son sistem sil'ndirleri pırıl pırıl parlar. Köpükler saçtığını görmek ayrı bir zevktir. Son tadilâtı müteakip kalafata çekilmiş ve biraz ağırlaşmıştır.

Eskiden Üniversiteye mensuptu. Sonra siyaset hayatına atıldı. Ateşli nutuklar verdi. Hattâ siyasî ve hukukî başmakaleler yazdı. Ateş hattına girince salvo halinde bütün taretlerile atışa başladığı devirlerde herkesi Karadenizde gemilrei batmışa çevirir hakikî bir Yavuzdu. Mamur ve Abadandı.

Şimdi tekrar Üniversiteye avdet etmiştir.

Kendisi Eskişehirli olup bir müddet oraya Milletvekili tayin olunmuş, millet vekâlet'n'n bir nevi dâva vekâleti olduğunu unutarak Halk Partisinin vekâlet'ni deruhte ettiğinden bilâhare bu hizmeti sakit olmuştur.

Ankara Üniversites'nin son kararile Parti divanı üyeliğinden de âzade kamlıştır.

Biraz tombulca, ablakca, safça bir zattır. Ağzı hokka gibi (tükürük hokkası kadar), dişleri inci misalidir. Hareketleri zarafet ve nezaket örneğidir.

AHISKAN, Necmi Rıza — (Mimi, hafız) Meşhur üstadlardan hafız Rızanın sesini, meşhur bestekârlardan hoca Râkım Elkutlunun bestesini idame etmiye memur ve bihakkın yaşatan (o sayede de yaşıyan) bir çömez olup yakın zamanda icazet almış ve hafızlığa yükselmiştir. Kendileri mevlûthandırlar. Mektepte pek okuyamamışsa da hayatta ve sahnede adamakıllı okumuştur.

Hafız Necmi efendi hazretleri esmerüllev'n, tavilülkaame, nevnihal bir delikanlıdır. Bu yüzden, yüksek sosyetemize mensup kibar hanımların hepsi hafızımıza mec-

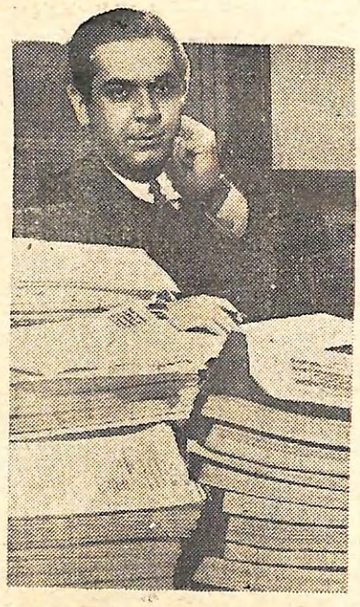

Necmi Rıza Ahıskan

lûptur. Elbette bu meclûbiyet hafızın sesine aittir, başka bir şey'ne değil. Üstad, bu rağbet yüzünden konserlerine helikopterle gelir ve arka kapıdan girmeyi tercih eder. Bir zamanlar, gazetelerde şöyle bir ilân görüldü idi: Necmi Rızanın gönlüne girmek için en müsait medhal manifatura mağazasının kapısıdır!

Filhakika hafızı mumaileyhin İstiklâl cadde'sinde bir adet kumaş dükkânı vardır. Rağbeti umumiyeyi celbetmek için varla yok arası kumaşlar satar. Bunların hepsi bir renk ve temas 'aheng'nden örülmüş olduğu için mağazada son derece lâtiftirler. Alınıp eve götürülme sırasında bir şey kalmadığından hanımlar tekrar mağazaya müracaate ve yenisini iştiraya mecbur kalırlar. Böylece Necmi Rıza mağazasının talibi eksik olmaz. Bu rağbette üstadın hüsnü ânı kadar inceliği, kibarlığı, esmerliği, kömür gözleri, zarafetlû tebessümü, munis sesi ve emsalsiz nezaketi de büyük rol oynamaktadır.

Necmi Rıza Ahıskan şiire meraklıdır. Zaman zaman kalemi eline alır, ciltler dolusu şiir yazar. Hattâ «Salon» mecmuasında maka'esi dahi intişar etmiştir. Matbuata sempatisi olduğuna Burhan Felek şahittir (Şıracı ve bozacı şahitliğiyle değil). Umuru hayriyeye muhabbet'nin, mevlûthan olduğunun delili de birçok arkadaşlarının canına mevlût okumuş olmasıdır.

Divan edebiyatına ve hattâ divanın iyi döşenişine bayılır. Gazelleri çok sever (hariçten okuyanları sevmez). Kendisini çekemiyenler mali mese'elere ve maliyecilere ve bunlardan birine fazla ehemmiyet verd'ğini, sokulduğunu ileri sürmüşlerdir. Dedikodu ve iftiradır. Üstadın muhabbeti yalnız hatunlaradır.

Şimdi sanat'n bütün klâsik kaideler'ni meşketmekte, bilhassa Burhan Felek ve Vasfi Rıza gibi (Bibi ile Fifi) iki muktedir üstad arasında ihtimamla yetiştirilip pişirilmektedir. Ne zaman kotarılacağı belli değildir.

Dini bütün bir müslümandır. Bu sene vapuru kaçırdığı için Hacca gidemedi ise de Hac sevabına bedel nice icraatı vardır. Yakında yine bir konser vererek tabiî servet'n'n zekâtını hayranlarına bol bol dağıtacaktır.

ALUS, Sermet Muhtar — Paşazadedir. Yâni Askerî Müze müdürü merhum topçu Feriği Muhtar Paşanın şehzadeleridirler. Bu sebepten Şehzadebaşında doğup Şehzadebaşında büyümüştür. İnşallah yine Şehzadebaşında..... bir ev bulur da başını sokar. Başkaca muhtariyetle hiçbir alâkası olmayıp hayatında bir defa olsun tek başına sokağa dahi çıkmamıştır. Çocukken Arap Hâdi ism'nde hezarfen bir lala ile mektebe başlamıştır. Lala o kadar gayretli idi ki, hükuku bitirmese Sermet Muhtar onun peş'nden yetişip mezun olamazdı. Maamafih, hukuk tahsil'ni yapmakla hukukçu olmak ayrı şeylerdir. Binaenaleyh Sermet Muhtar ne avukatlık etmiş, ne de hukuk mesleğine intişabı nasip ol-

Sermet Muhtar Alus

muştur. Fransızca bilir, Fransızca konuşmaz. Almanca bilir, Almanca konuşmaz. Bildiğini yapmaz ve yaptığını bilmez. Nitekim elinden yazı yazmak gelmediği halde güzel romanlar, piyesler yazmış, hattâ El'üfürük ve Davul isimlerile mizah mecmuaları çıkarmıştır.

Elli yaşını buluncıya kadar Hâdi ile, Hâdinin annesi ve Hâdinin evlâtlıkları, evlâtlıklarının çocuklarile bir cemmi gafir halinde gezerler, şehre beraber inerler, beraber dolaşırlardı. Bu ziyaretlerin tarzı cereyanına bir misal olmak üzere nasıl kebap yerlerdi onu anlatalım:

Kafile Sirkecide bir kebapçının önüne geldi mi durulur, yandaki simitçiden herkese birer tane simit alınır (adedi beşe para hesabile bir kuruş tutar). Hep beraber dükkâna girilir ve bütün iskemleler işgal olunur. Sermet cebinden şişesini çıkarır ve kendisine bir kebap ikram eder. O kebabını, ötekiler simitlerini yerler. Yine hep beraber çıkılır ve böylece kebap yenilmiş olur. Bu gezintilerden nisbeten muhtasar birini daha nakledelim:

Sermet Muhtarın ayakkabısı nasıl gıcırdar? Bunu kimse bilmez. Matbuat tarihimizin bu önemli sayfasını aydınlatmak şerefi Ansiklopedimize ait oluyor. Şöyle ki:

Sermet Muhtar önden, Arap Hâdi arkadan yürürler. Hâdin'n vazifesi elli yaşındaki küçük beyin adımlarını kollamaktır. Sermet Muhtar yere her ayak bastıkça Hâdi ağzından bir gıcırtı çıkarır. Uzaktan duyanlar da üstadın ayakkabılarını yeni zannederler... idi.

Sene 1 — Sayı 21

13 Ekim 1950

3

Önemli ve kârlı müsabaka kuponu

Mecmuamızın açtığı en güzel tırnak müsabakasına ait tafsilâtı gelecek sayımızda bulacaksınız! Dehşetle bekleyin!

Mizah

Ayrıca satılmamakla övünür, haftalık ciddi gazete

PERİ

Zevk mecmuasıdır.

Con Ahmet nerdesin?

Memleketimiz, çok şükür, muvazenesizlikler diyarı olmakta devam ediyor. Çok şükür diyorum, çünkü şükretmezsek halimiz büsbütün harap olur diye korkuyorum.

İfratlarla tefritler birbirini kovalıyor. C.H.P. gidiyor, D.P. geliyor; Anadolu susuzluktan kavruluyor, derken bir tufan gibi sel geliyor, ne var, ne yok, silip süpürüyor, önüne katıp götürüyor. Ve gayrühüm ve gayrühüm...

Bu arada, tam İstanbul suya kavuşacakken, İstanbulun Anadolu yakası, suyun damlasına hasret kalıverdi. Her zaman okuyuculardan iltifatnameleri Yalman Çelebi, küfürnameleri de Burhan Felek dostumuz alacak değil ya? Bunlardan biri de bize isabet etti. Eli kalem tutmıya alışmış olduğu anlaşılan karşıyakalı bir okuyucu bize yakası açılmış bir mektup yolladı. Aynen neşrediyoruz:

«Neredesin Con Ahmet?

Hani sen antika makineler icat eder, Üniversite kadrosunun yüksek ilim adamlarını günlerce uğraştırır, sonra o «devir daim» makinesi cinsinden icatlarının nafileliği anlaşılınca milleti kendinle beraber o yüksek allâmelere de güldürürdün?

Sana ne oldu da susuyorsun? Bak şimdi tam senin zamanın! Bir ortaya çıksan nasıl herkesi peşinden sürükler, kâinatı uğraştırır, neticede belki herkesi yine güldürürdün... Belki kimseciklerde sana gülecek kadar dahi aklıselim kalmadığından, ciddiye alınırdın?

Neredesin Con Ahmet? Hangi deliğe girdinse çık! Keşiflerinle, sahiye benziyen yalanların, ciddiye benziyen alaylarınla meydana atıl.

Bir «ahmak ıslatan makinesi» de sen icat et... Belki Elmalı bentleri dolup taşmaz, belki yine musluklarımıza bir damla su gelmez, belki yine elimiz yüzümüz kirli kalır, belki çamaşır yıkatamayız, belki ev temizletemeyiz, hulâsa belki şimdi olduğu gibi günlerce avucumuza katre düşmez amma, kimbilir? Sayende hiç olmazsa muvakkaten yüreklerimize olsun su serpilirdi!»

* *

Kâmil Boran Salih Keçeci'ye cevap verdi

Sarayları sayma kurulunda meğer söz kiminmiş?

Kâmil Boran

Sarayları Koruma Kurulunun Başkanı Salih Keçeci geçenlerde basına bir mektup göndererek ayni kurulun sözcüsü Kâmil Boran'ı tekzip etmiş ve saraylarda noksan eşya çıkmak ihtimali olduğunu ileri sürmüştür.

Eski hukukçularımızdan olan Kâmil Boran, sözü alarak gazetemize bir demeç vermiş ve ezcümle demiştir ki:

— Üstad Salih Keçeci'nin tavzihini yersiz buluyorum. Benim beyanım zamansız değildi. Yalnız ben C.H.P. mensubuyum. Keçeci ise D.P. lidir. Onun için söze karışmam belki kendilerine zamansız görünmüştür. Halbuki bence C.H.P. yi eşyanın noksan olmadığını belirtmek suretile hiç olmazsa bir noktada temize çıkartmanın tam sırasıydı. Esasen Kurul eşyayı sayarken biz aramızda iş bölümü yapmıştık. Keçeci keçelerle uğraşacaktı. Görüyorum ki yalnız kendi keçesini sudan çıkarmakla meşguldür. Durumu o şekilde aydınlatmanızı dilerim.

KIRDAR DÂVA AÇTI

Esbak İstanbul Valilerinden sempatik Doktor Lûtfi Kırdar «Hür adam» gazetesinde adı geçtiği için bu gazete aleyhine bir dâva açmıştır. Lûtfi Kırdar böyle bir gazetede adı geçmesinin haneleri canibinde hoş karşılanmadığını, kendisi her ne kadar hürriyet taraftarı ise de hanımfendinin bu hususta daha mutlakiyetçi olduğunu haklı bir surette ileri sürmektedir.

Bir baloda foto muhabirimizin tesbit ettiği enstantane, sevimli Doktoru bütün endişelerinde haklı gösterecek mahiyettedir.

DENİZYOLLARINDA ISLAHAT

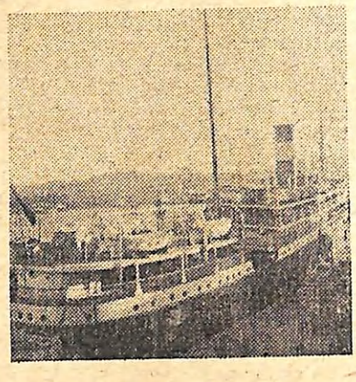

Devlet Denizyollarında geniş ıslahata girişilmiştir. Bundan sonra Amerikadan gemi alınırken tedbirsiz davranılmıyacak; nasıl olsa çürük çarık verilecek olan gemilerin evvelâ hemen havuzlanması ve tamiri işi bermutad ecnebi firmalar arasında açık arttırmaya konulduktan sonra gemi satın alınmasına cesaret edilecektir.

Nitekim, Tarsus vapurunun Amerikaya giderken beş gün gecikmesi, dokuz kere bozulup on kere tamir görmesi yüzünden memlekete ne zaman dönebileceği ebediyen meçhul bulunmaktadır.

Resmimiz, Galata rıhtımında durup dururken bozulmıya hazırlanan Aksu vapurunu göstermektedir.

Yeni bir Ağır siklet İrfan Atan

Sülâlesi pehlivan olan bu kahraman Büyükdere ahalisindendir. Boğaziçi Büyükderesi değil, İzmit Büyükderesi. Çerkez olduğu tahmin olunabilir. Er meydanının çelik pazulu bu yeni pehlivanı halihazırda kahraman Türk ordusunun eroğlu erlerindendir. Milli güreş takımının ağırlarından Orhan Çakar, teyzesinin oğludur. Kendisi beş kardeşin ortancasıdır. 1950 Kırkpınarında başaltını kazanmıştır. Uzun boylu, sarı bıyıklı, sülün gibi bir delikanlı olup ilk defa Almanlarla güreşirken ağıra çıkmıştır.

Rivayete göre o kadar kuvvetlidir ki kimse kılını oynatamaz. Hattâ bıyıklarına asılan bir pehlivanımız yarım saat öylece asılı kalmıştır. Eline geçen rakiplerini maazallah beş kilometre öteye fırlattığından (Atan) soyadını almıştır.

—o—

TAVZİH

Levend Çiftliğinden:

Geçen nüshanızda, milli servetin taşa toprağa gömüldüğü iddiasile çiftliğimizdeki inşaata **Asri Mezarlık** denildiğini esefle okuduk. Yapılan kazılarda servet izine rastlanmadığı gibi buraya olsa olsa **Milli Mezarlık** denilmesi icap edeceğini saygılarımızla tavzih ederiz.

FIKRALAR

ÇELEBİ, BÖYLE OLUR...

Faruk Nafiz Çamlıbel D.P. nin seçimi kazanması için yaptığı bol keseden vaid dolu propaganda nutuklarından birini daha geçiyordu.

— Şunu yapacağız, bunu edeceğiz... diye başladı ve aynı şeyleri belki yüzüncü defa tekrar etmiye başladı.

Dinliyenlerden biri:

— Yeter be birader! diye bağırdı. Bunları daha evvel de söyledin.

Faruk Nafiz kaşlarını çatarak mukabele etti:

— Allah Allah! dedi. Bir söylediğimi bir daha söylemiyecek miyim? Şimdi demokrasi var, yahu!

EFCA!

Halkın son zamanlarda nutukları artık eski alâka ve heyecanla dinlemediğinden şikâyet eden iki D.P. Milletvekili konuşuyordu.

Biri:

— En feci şey, ne biliyor musun? dedi. Ben nutuk söylerken dinleyicilerin saatlerine bakmaları...

Senihi Yürüten acı acı güldü:

— Ondan daha fecii var, azizim: Saatlerine baktıktan sonra: «Acaba durdu mu?» der gibilerden kulaklarına götürmeleri!

İLK GÖZ AĞRISI

Salamon, cumartesilik elbisesini giymiş, salına salına geziyordu.

Mişon sordu:

— Bugün bayram edersin?

Salamon:

— Evet, dedi. Evlendiğimin yirmi beşinci yıldönümü.

— Ya? Peki, senin karisi yanında neye yok?

Mişon izah etti:

— Yok, çünkü bu iş onu alâkadar etmez. O benim dördücü karisi.

ÇİFTE KERAMET!

Hacıağa kendini bir türlü lüküs hayata uyduramıyor, hele kadınlarla nasıl konuşulacağını hiç bilemiyordu.

Bir gün orta yaşlı bir kadına:

— Bahıyorum siz gettikçe şişmanlıyonuz, diye bir keramet savurdu.

Kadın kızmıştı:

— Bir kadına böyle şey söylenmez! Bilmiyor musunuz? diye paylayınca, hacıağa bir keramet daha savurdu:

— Gusura bakman. Siz yaşta bir gadının şişmanlamahtan gorgacağını sanmıyordum.

MÜMKÜN MÜ?

Neclâ ile Leylâ uzun bir ayrılıktan sonra buluşmuşlardı.

Neclâ:

— Vay, şekerim! Ne kadar değişmişsin! diye haykırdı.

Leylâ merakla sordu:

— Daha mı güzel olmuşum, daha mı çirkin?

Neclâ bir kahkahayla cevap verdi:

— Daha çirkin olmana imkân var mı, Loloşum!

SON MODA!

Çocuk koşa koşa geldi. Yaptığı keşiften dolayı pek memnundu:

— Biliyor musun, anne, ne gördüm?

— Ne gördün, yavrum?

— Arkadaşımın evinde bir gramofon gördüm. En son moda! Elektriğe sokmıya lüzum yok. Kolunu çevirince çalıyor.

TEŞBİH

Kız nişanlısına sordu:

— Erkeklere benzemiye çalışan kadınlara ne dersin?

— Aptal derim.

— Ya? Demek benzemiye muvaffak oluyorlar?

ÇENE

Kadın, akşam eve geç gelen kocasına çıkıştı:

— Daireden beşte çıkıyorsun. Şimdi saat sekiz. Üç saattir neredeydin?

Adamcağız, mazlum ve mahzun, izah etti:

— Eve gelirken köşe başında senin Fatma hanıma rastladım. Kocasının hatırını sordum. O da anlattı...

Hamiyet Yüceses'ten Fıkralar

Sesine herkes hayran Hamiyet Yüceses, bir konser vermek üzere Ankaraya davet edilmişti. Dönüşte; Müzeyyen Senar, Zehra Bilir ve Muallâ Gökçay, kendisini Haydarpaşada karşıladılar. Hamiyet pek bitkin bir halde trenden iniyordu. Zehra Bilir sordu:

— Ne o? Yolculuğun iyi geçmedi mi?

Hamiyet içini çekti:

— Sormayın! dedi, yataklıyla geldim amma, rüyamda bütün gece kendimi koridorda ve ayakta seyahat eder gördüm!

BAL GİBİ

Kadınlar dedikoduya düşkündür. Siyaset bir nevi dedikodudur. Binaenaleyh, kadınlar siyasete de düşkündür. Hele ses sanatkârları...

Bir gün Hamiyet, Müzeyyen, Zehra, Muallâ, Perihan'da toplanmışlardı. Perihan:

— Demokratlar hâlâ şu şereki lâyıkile ucuzlatamadılar ayol, dedi, neden acaba?

Hamiyet Yüceses atıldı:

— Daha evvel halkın ağzına çaldıkları bir parmak balın tadını unutturmamak için!

Hamiyet, Safiye Togay'a misafir gitmişti. Safiye şikâyet etti:

— Barometre mütemadiyen düşüyor!

Hamiyet, büyük bir hayretle sordu:

— Neden duvara çivilemiyorsun kardeş?

SIR

Bir mecliste erkeklerin kadınları ne zaman anlayıp, ne zaman anlıyamadıkları münakaşa ediliyordu. Hamiyet:

— Erkekler kadınları zaten iki devrede anlıyamazlar, dedi, bir evlenmeden evvel, bir de evlendikten sonra...

HEYECAN PAYI

Doktor Zekâi Muammer Tunçman hastahanedeki hemşirelerden genç ve güzel bir kızı göstererek arkadaşına anlatıyordu:

— ... Yalnız, ben bu kadar mağrur kadın görmedim. Hastalarının nabzına bakarken yüzde on kendi hesabına zam yapıyor.

TAMAM!

Nurullah Ataç'ın kekemeliği düzelmişti. Bir ahbabı:

— Hayret! dedi. Kekemeliğin nasıl düzeldi, üstad?

Üstad cevap verdi:

— Çabuk konuşma mecburiyetinden. Bir kere Ankaradan İstanbulla telefonla konuşmak mecburiyetinde kaldım da...

Sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden:

RAMİZ GÖKÇE

Basıldığı yer:

Kardeşler Basımevi - İstanbul

SAYI: 823

Diş macunlarının en sıhhisi ve en güzelidir.

Mizah

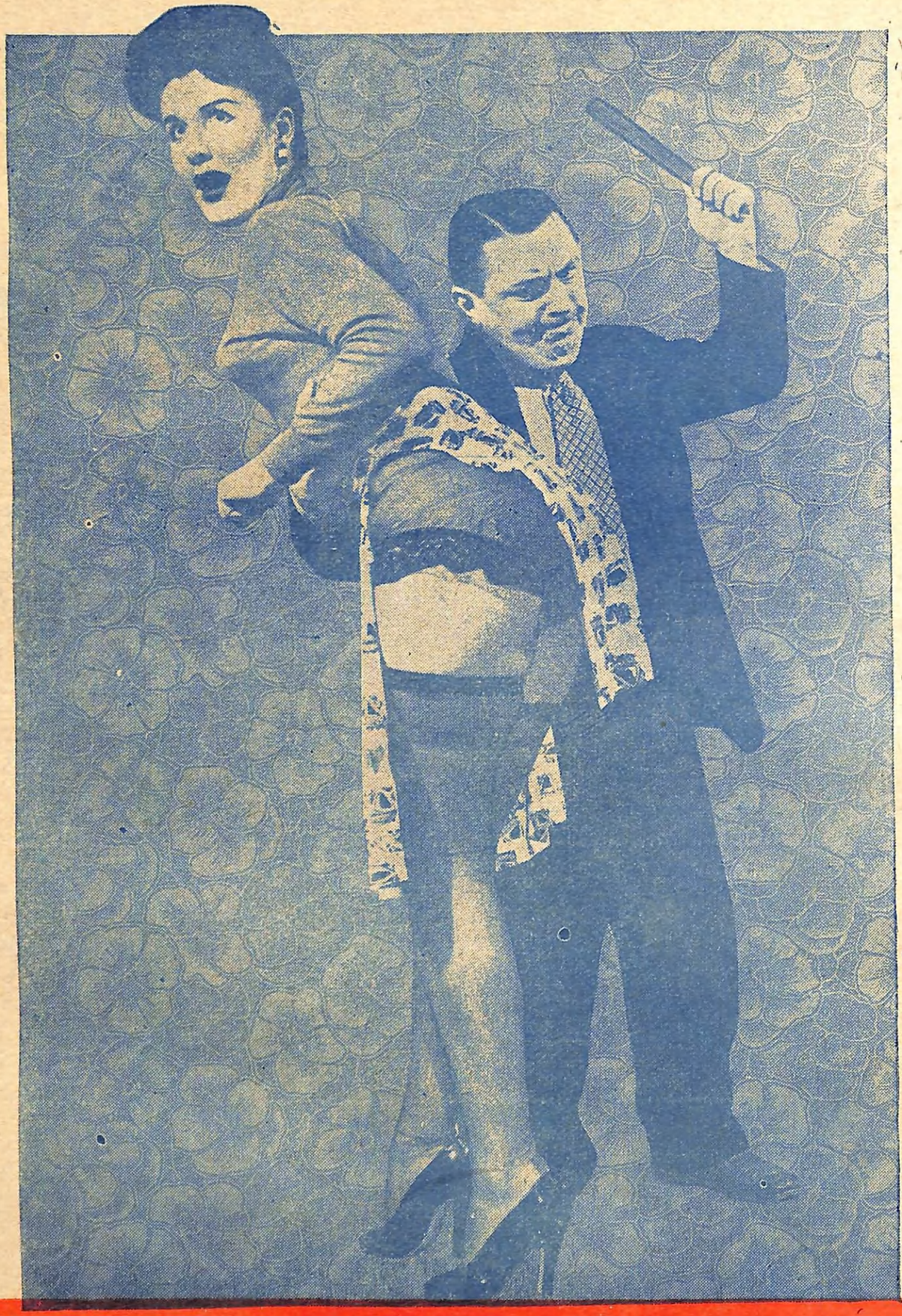

Kış temizliği